

Barn behöver få utvecklas

Michael Winterhoff, den tyske barnpsykiatern, som påpekade att barn tar skada av att inte behandlas som barn, har kommit ut med en fortsättning som heter *Tyrannen müssen nicht sein. Warum Erziehung allein nicht reicht - Auswege*.

I den tar han upp vad föräldrar och lärare kan göra för att komma ur den onda cirkeln innan det är för sent. Normalt sett är ett barns utveckling avslutad i övre tonåren, och om mognadsnivån då inte har uppnåtts, är det i de flesta fall oåterkalleligt.

Under 1800-talet kom en ny syn på barn, nämligen att de var människor som måste mogna och skyddas av föräldrarna. Den synen är på väg bort. Man förväntar sig av barn att de ska ta ansvar för sina handlingar i större utsträckning än de är kapabla till. Barn får i en del skolor skriva på kontrakt att de förbinder sig att följa reglerna; barn förväntas tidigt kunna sköta sin hygien och sitt klädval självständigt; barn ska i stor utsträckning på egen hand klara skolarbetet. Winterhoff, som psykiater, anser att det är för mycket begärt av dem.

Tidigare hade föräldrar en intuitiv känsla för när barn uppnådde nästa stadium. De visste att spädbarnet inte kunde vänta på att få sina behov stillade, men att det var något man kunde kräva med tiden. Föräldrar kunde avgränsa sig och hade en inre trygghet. Nu har det intuitiva i stor utsträckning förlorats; föräldrar är osäkra, eftersom deras intuition ofta kritiserats som felaktig av auktoriteter.

Föräldrar måste bli öva psykiska funktioner som frustrationstolerans och bildandet av ett samvete med sitt barn för att det ska komma över den narcissistiska småbarnsnivån. Här är det också viktigt att förmedla värderingar. Dessutom måste man ha tid för barn och trappa ner på stress och aktiviteter. Winterhoff talar inte om felaktig uppfostran, utan om relationsstörningar. De tre viktigaste störningarna, som han även tog upp i sin första bok är *partnerskap, projektion och symbios*.

När psykiskt omogna ungdomar alltför sent utreds, går det inte att ändra på deras beteende, då de inte är mottagliga. Relationerna till andra fungerar inte. De låter sig inte påverkas; psykiskt är de kvar på en tvååringens nivå och har inte uppnått den mogenhet som krävs för att komma ut i arbetslivet och ha fungerande relationer.

Det viktiga är att:

- arbeta på relationsstörningarna genom att analysera sitt beteende.
- förstå att många barn inte har uppnått en viss nivå och kolla upp koncepten man arbetar med inom barnomsorg och skola.
- inse nödvändigheten av relationsorienterade koncept - anknytning. Mindre klasser t ex.
- få politiska instanser att vakna upp. Ofta är det skolmyndigheter som tvingar lärare att arbeta mot sitt samvete och sin intuition.

Framför allt ska man vara medveten om att många familjers misslyckande med att ge sitt barn mogenhet och struktur, inte är individuellt, utan ett massfenomen.

Michael Winterhoffs böcker har sålts i stora upplagor i tysktalande länder.

Maria Senftleben